

UCHWAŁA

Dnia 2 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

Protokolant starszy sekretarz sądowy Mariusz Pogorzelski

w sprawie

prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. S. F.

po rozpoznaniu na posiedzeniu dniu 2 czerwca 2021 r. w Izbie Dyscyplinarnej wniosku Naczelnika Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej z dnia 5 lutego 2021 r. o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. S.F. do odpowiedzialności karnej

na podstawie art. 135 § 5 i 6 oraz art. 27 §1 § pkt 1a i §3 pkt 2b ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. - o *Sędziach Najwyższym* (Dz.U.2019.825 oraz z 2020 r. poz. 190)

uchwalił:

1. odmówić zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej S. F. prokuratora Prokuratury Rejonowej w S., za czyn polegający na tym, że:

w dniu 1 kwietnia 2016 roku w S., jako funkcjonariusz publiczny – pełniący wówczas obowiązki prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...]. i zarazem kierownika Działu do Spraw Informatyzacji i Analiz w Wydziale I Organizacji Pracy Prokuratur przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że polecił K. M. - administratorowi bezpieczeństwa informacji w ww. prokuraturze opracowanie zaległego „Planu szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych Systemu Informacyjnego Schengen SIS II i Systemu Informacji Wizowej VIS w dniu 29 października 2015 r.” z pominięciem daty jego opracowania oraz polecił K. M. zawieszenie ww. planu do byłego Zastępcy Prokuratora Apelacyjnego w [...]. celem jego zatwierdzenia, co za

jego namową nastąpiło i co miało wywołać mylne wrażenie o terminowym wykonaniu powyższego planu, czym działał w zamiarze przekazania planu do Prokuratury Krajowej w W., która z kolei była zobowiązana powyższy plan szkolenia przekazać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, które było organem uprawnionym do pozyskania od prokuratury planu szkolenia na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz.U. Nr 165, poz. 1170) oraz na szkodę interesu publicznego polegającego na prawidłowym funkcjonowaniu organów państwa, w tym w oparciu o rzetelnie wytworzone dokumenty. tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.;

2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 5 lutego 2021 r. Naczelnik Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej skierował do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wnioski w sprawie, o sygnaturze PK XIV Ds. (...), o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej S. F. prokuratora Prokuratury Rejonowej w S., za czyn polegający na tym, że: w dniu 1 kwietnia 2016 roku w S., jako funkcjonariusz publiczny – pełniący wówczas obowiązki prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...] i zarazem kierownika Działu do Spraw Informatyzacji i Analiz w Wydziale I Organizacji Pracy Prokuratur przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że polecił K. M. - administratorowi bezpieczeństwa informacji w ww. prokuraturze opracowanie zaległego „Planu szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych Systemu Informacyjnego Schengen SIS II i Systemu Informacji Wizowej VIS w dniu 29 października 2015 r.” z pominięciem daty jego opracowania oraz polecił K. M. zawieszenie ww. planu do byłego Zastępcy Prokuratora Apelacyjnego w (...) celem jego zatwierdzenia, co za jego namową nastąpiło i co miało wywołać mylne wrażenie o terminowym wykonaniu powyższego planu, czym działał w zamiarze przekazania planu do Prokuratury Krajowej w W., która z kolei była zobowiązana powyższy plan szkolenia przekazać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, które było organem uprawnionym do pozyskania od

prokuratury planu szkolenia na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz.U. Nr 165, poz. 1170) oraz na szkodę interesu publicznego polegającego na prawidłowym funkcjonowaniu organów państwa, w tym w oparciu o rzetelnie wytworzone dokumenty. tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy uznał za uprawdopodobniony następujący stan faktyczny:

W dniu 29 października 2015 r. w Prokuraturze Apelacyjnej w [...]. odbyło się szkolenie z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych Systemu Informacyjnego Schengen SIS II i Systemu Informacji Wizowej VIS prowadzone przez referendarza Prokuratury Apelacyjnej w [...]. – W.A. W szkoleniu wzięło udział pięciu uczestników: M. Ł., J.P., P. D., T. R., K. Ł. Każdy z nich uzyskał zaświadczenie o odbyciu szkolenia (*pismo k. 29, protokół przesłuchania świadka W. A. k. 75-76 v., protokół przesłuchania świadka M. Ł. k. 78 – 79, protokół przesłuchania świadka J. P. k. 86-87, protokół przesłuchania świadka P. D. k. 89-90, protokół przesłuchania świadka T. R. k. 92-93, protokół przesłuchania świadka K.Ł. k. 108 – 109, zaświadczenia k. 32-38*).

Od 14 kwietnia 2010 r. do 20 kwietnia 2016 r. prokurator S. F. pełnił funkcję Kierownika Działu do Spraw Informatyzacji i Analiz w Prokuraturze Regionalnej w [...]. Prokuratorem go zastępującym była prokurator A. R.- jednocześnie pełniąca funkcję kierownika szkolenia. Zgodnie z regulującym podział czynności Zarządzeniem nr (...), prokurator S. F. kierował pracą Działu do spraw Informatyzacji i Analiz, organizował i planował prace Działu (*zarządzenie nr (...) k. 292-294, pismo. 290-291*). Administratorem Bezpieczeństwa Informacji w Prokuraturze Regionalnej w [...]. był K. M.

W dacie czynu objętego wnioskiem obowiązywało Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie sposobu przeprowadzenia szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych wykorzystywanych przez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kwalifikacji osób uprawnionych do przeprowadzania tych szkoleń (DZ. U. 2008.80.482). Zgodnie z § 2 ust 1 ww.

Rozporządzenia szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych SIS i danych VIS prowadzone były na podstawie planu szkolenia opracowanego dla uprawnionego organu przez administratora bezpieczeństwa informacji uprawnionego organu. Plan szkolenia zgodnie z tym przepisem obejmować miał następujące zagadnienia:

- 1) krajowe i europejskie regulacje dotyczące Systemu Informacyjnego Schengen i Systemu Informacji Wizowej;
- 2) prawo Unii Europejskiej i prawo krajowe dotyczące ochrony danych osobowych;
- 3) ochronę systemów informatycznych wykorzystywanych w organie uprawnionym do realizacji bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego określoną w dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, i stosowaną przez uprawniony organ;
- 4) zasady odpowiedzialności funkcjonariuszy i pracowników uprawnionych organów za naruszenie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

W dniu 31 marca 2016 r. Prokuratura Regionalna w [...]. otrzymała od Prokuratury Krajowej drogą elektroniczną pismo nr PK XII BIA (...) z prośbą o udzielenie informacji na temat szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych wykorzystywanych przez Krajowy System Informacyjny, organizowanych w 2015 roku dla pracowników w podległych i nadzorowanych jednostkach organizacyjnych oraz o załączeniu do tej informacji planu szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych opracowanych dla uprawnionego organu, zakreślając termin do dokonania ww. czynności do dnia 4 kwietnia 2016 r.

Nadawcą pisma było Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, zaś osobą odpowiedzialną z ramienia Ministerstwa za jego przesłanie był J. S. Podstawą powyższego żądania była ustawa z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, która w art. 16 stanowi, że Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad prawidłowością działania Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), a w następnych artykułach przyznaje Ministrowi m.in. uprawnienie do sprawdzenia czy osoby mające dostęp do Krajowego Systemu

Informatycznego (KSI) zostały odpowiednio przeszkolone w zakresie bezpieczeństwa danych oraz zasad ich ochrony oraz czy posiadają upoważnienie.

Po zebraniu od jednostek podległych ww. informacji, odpowiednia komórka Prokuratury Krajowej zbiorczo przesyła żądane dane, w formie tabelki do MSWiA (*protokół przesłuchania świadka M. O. k. 253-256, pismo k. 13v.*)

Ww. pismo otrzymała prokurator A. R., która zgodnie z podziałem czynności zastępowała przebywającego na zwolnieniu lekarskim prokuratora S.F. Po zapoznaniu się z aktami szkolenia Ap I K(...) prokurator A.R. stwierdziła brak planu szkolenia z 29 października 2015 r. (*zapisek urzędowy k.1, pismo k. 290, protokół przesłuchania świadka A.R. k. 61-63, k. 302-306, k. 581 – 584, k. 945-947, protokół przesłuchania świadka M.W. k. 68-70, k. 591-592*).

1 kwietnia 2016 r. przebywający na zwolnieniu lekarskim prokurator S. F. otrzymał na skrzynkę mailową treść ww. pisma z Prokuratury Krajowej. Następnie prokurator S. F. skontaktował się telefonicznie z kierownikiem sekretariatu M. W., która poinformowała go o braku planu szkolenia. Po uzyskaniu ww. informacji prokurator S. F. zlecił jego sporządzenie K. M., który był Administratorem Bezpieczeństwa Informacji w Prokuraturze Regionalnej w [...]. W tym celu zaprosił K. M. do domu. Następnie prokurator S. F. telefonicznie poinformował kierownika sekretariatu M.W., że plan zostanie sporządzony i dostarczony przez K. M. (*protokół przesłuchania świadka M. W. k. 68-70, k. 591-592, k. 381-382, protokół przesłuchania świadka K. M. k. 115-117, k.765-767, k. 768-770, k. 940-944. zeznania S. F. k. 103-106*)

Następnie na polecenie prokuratora S. F., K. M. wraz z urzędniczką M. S. zawieźli plan do prokuratora T. K., który w dacie szkolenia pełnił funkcję Zastępcy Prokuratora Apelacyjnego w (...), a w dacie czynu był już prokuratorem w stanie spoczynku.

Prokurator S. F. w rozmowie telefonicznej z prokuratorem T. K. poprosił go o zatwierdzenie planu (*protokół przesłuchania świadka A. L. k. 65- 66, k. 322—324, protokół przesłuchania świadka M. S. k. 233-235, k. 317- 319, k. 381-383, pismo M. S. k. 346-347, zeznania S. F. k. 103-106*).

Po przygotowaniu planu, prokurator T. K., ten plan – dostarczony przez K. M. zatwierdził. K. Z. - straszy specjalista ds. kadr w Prokuraturze Regionalnej w [...]. przystawiła pieczętkę prokuratora T. K. na podpisanym przez niego planie, dostarczonym przez K. M. (*protokół przesłuchania świadka K. Z. k. 72- 73, k. 617-618 protokół przesłuchania świadka T. K. k. 112-113*).

Plan szkolenia nie został dołączony do akt szkolenia, ani nie został wysłany do Prokuratury Krajowej. Prokurator A. R., znając okoliczności jego sporządzenia podarła plan, a następnie na polecenie Prokuratora Regionalnego A. M. skleiła podarty plan i złożyła oświadczenie do akt (*protokół przesłuchania świadka A. R. k. 61- 63, k. 302-306, k. 581 – 584, k. 945- 947, protokół przesłuchania świadka A. M. k. 227 – 229*).

Z pisma kierowanego przez Prokuraturę Regionalną w [...] do Prokuratury Krajowej Biura Informatyzacji i Analiz wynika, że Prokurator Regionalny A. M. poinformował w nim, że plan szkolenia z 29 października 2015 r. nie został sporządzony. W piśmie tym prokurator A. M. poinformował J. S. - Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, że pomimo nie sporządzenia planu szkolenia, szkolenie obejmowało swoim zakresem całość zagadnień określonych przepisami §2.1 i 2 w/w rozporządzenia z dnia 6 maja 2008 r.

Następnie, z pisma kierowanego przez Prokuraturę Krajową - Biura Informatyzacji i Analiz do MSWiA w przedmiocie informacji na temat ilości przeprowadzonych szkoleń w jednostkach prokuratury z zakresu bezpieczeństwa i informacji wynika, że w jednym przypadku nie sporządzono planu szkolenia (*pismo k. 282, pismo k. 18, zeznania świadka A. M. k. 227 – 229*).

Jak wynika ze znajdującej się w aktach sprawy kopii planu szkolenia z dnia 29 października 2015 r. nie widnieje na nim ani data sporządzenia ani data zatwierdzenia (*kopia planu szkolenia k. 2-3, protokół oględzin k. 217 – 220*).

Prokuratora Regionalna w [...] nie została poproszona o sporządzenie brakującego planu szkolenia ani wskazanie przyczyn jego braku (*protokół przesłuchania świadka M. O. k. 253-256*), żaden też z uprawnionych podmiotów nie dokonał sprawdzenia czy osoby przeszkolone w trakcie szkolenia z 29 października

2015 r. miały dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego, czy zostały odpowiednio przeszkolone w zakresie bezpieczeństwa danych oraz zasad ich ochrony oraz czy posiadają upoważnienie. Czynności w tym kierunku nie przeprowadziła również w toku śledztwa prokuratura.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wskazanych powyżej świadków, uznając je za spójne i logiczne. Mając na uwadze znaczny upływ czasu, Sąd miał na uwadze, szczególnie w odniesieniu do zeznań składanych na późniejszym etapie postępowania w sprawie o sygn. PK XIV (...), że rozbieżności w składanych zeznaniach jest umotywowana naturalnym procesem zapominania.

Sąd uznał część z zeznań świadków za nieprzydatne, z uwagi na to, że świadkowie nie mieli wiedzy w zakresie okoliczności istotnych dla rozpoznania wniosku (*protokół przesłuchania J. M. k. 585-587, protokół przesłuchania świadka B. C. k. 593-596, protokół przesłuchania świadka E. D. k. 600-601, protokół przesłuchania świadka J. K. k. 611- 613, protokół przesłuchania świadka M. G. k. 620-621, protokół przesłuchania świadka M. T. k. 633-635, k. 666- 667, protokół przesłuchania świadka S. D. k. 860-861, protokół przesłuchania świadka P. Z. k. 326- 329, protokół przesłuchania świadka S. M. k. 394- 397*). Również za nieprzydatne, mając na uwadze treść wniosku oraz związanie Sądu zasadą skargowości Sąd uznał zeznania pracowników z innych niż prokuratura jednostek organizacyjnych, mających wiedzę praktyczną i teoretyczną w zakresie funkcjonowania Systemu Informacyjnego Schengen SIS. Z treści wniosku i zawartego w nim projektowanego zarzutu również nie wynika, że jego przedmiotem jest ustalenie kwestii ewentualnej odpowiedzialności kierownika danej jednostki za dopuszczenie do przetwarzania danych osobowych osób nieuprawnionych.

Sąd Najwyższy zważył co następuje

Zgodnie z art. 135 § 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. prawo o prokuraturze Sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, jeżeli zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa.

Jakkolwiek pojęcie dostatecznie uzasadnionego podejrzenia popełniania przez prokuratora przestępstwa jest pojęciem niedefiniowalnym przez ustawę, to zgodnie

z utrwaloną linią orzecniczą Sąd dyscyplinarny rozpoznający wniosek nie jest uprawniony do wnikania w ocenę zachowania prokuratora poza granice "podejrzenia" popełnienia przestępstwa, a więc w ocenę spełnienia przedmiotowych i podmiotowych elementów struktury przestępstwa, inaczej mówiąc nie jest uprawniony do przypisania prokuratorowi (nieprzypisania) popełnienia przestępstwa.

Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 135 § 6 prawa o prokuraturze Sąd dyscyplinarny orzeka na podstawie wniosku i dowodów załączonych przez wnioskodawcę, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach może przeprowadzić inne dowody.

Sąd immunitetowy rozpoznający wniosek nie jest uprawniony do wnikania w ocenę zachowania prokuratora poza granice "podejrzenia" popełnienia przestępstwa, a więc w ocenę spełnienia przedmiotowych i podmiotowych elementów struktury przestępstwa, inaczej mówiąc nie jest uprawniony do przypisania prokuratorowi (nieprzypisania) popełnienia przestępstwa. Przesądzenie o odpowiedzialności karnej prokuratora jest materią zastrzeżoną do wyłącznej kompetencji sądu w ramach postępowania karnego. Rolą sądu dyscyplinarnego rozstrzygającego w przedmiocie uchylenia immunitetu jest ustalenie, czy zgromadzone w dotychczasowym postępowaniu przygotowawczym dowody dostatecznie uzasadniają podejrzenie popełnienia przestępstwa przez prokuratora.

W ocenie Sądu, zgromadzony na obecnym etapie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że w przedmiotowej sprawie zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez prokuratora S.F.

Przestępstwo z art. 231 kk jest przestępstwem indywidualnym. Przekroczenie uprawnień oznacza, że „podjęte przez sprawcę zachowanie nie wchodziło w zakres jego kompetencji i równocześnie wskazania na powiązanie formalne i merytoryczne z tymi kompetencjami, a może to z reguły zachodzić tylko w dziedzinie tej

działalności służbowej i obejmować tylko te czynności, które mają charakter służbowy i dotyczą osób lub dóbr, w stosunku do których sprawca występuje jako funkcjonariusz publiczny, jednak przekroczenie uprawnień może także polegać na podjęciu działania wprawdzie w ramach kompetencji, lecz niezgodnie z prawnymi warunkami podjętej przez funkcjonariusza publicznego czynności" (wyrok SN z 8.05.2007 r., IV KK 93/07).

Nie poruszając w przedmiotowym uzasadnieniu kwestii sporu dotyczącego formalnego lub skutkowego charakteru przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., zgodzić należy się z poglądem Sądu Najwyższego, wyrażonym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. I KZP 24/12, OSNKW 2013/2/12, który zakłada, że występki określony w art. 231 § 1 k.k. należy do kategorii przestępstw z konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo, a więc materialnych, znamienych skutkiem, którym jest wystąpienie niebezpieczeństwa powstania szkody w interesie publicznym lub prywatnym.

Zdaniem Sądu nie jest wystarczającym dla bytu tego przestępstwa samo stwierdzenie odnoszące się do prawidłowego funkcjonowania instytucji jako elementu działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego albowiem w tym przypadku nie doszło do naruszenia prawidłowego funkcjonowania instytucji. Prokurator nie wykazał bowiem związku przyczynowego między nie sporządzeniem planu, sporządzeniem go post factum a przeprowadzeniem wadliwie szkolenia. Wręcz przeciwnie z przedstawionych dowodów, jak i samych twierdzeń przedstawicieli prokuratury (patrz pismo prokuratora A. M. – k. 282-283) wynika, że szkolenie zostało przeprowadzone zgodnie ze sztuką a jego tematyka obejmowała zagadnienia wymienione w Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 maja 2008 r. *w sprawie sposobu przeprowadzenia szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych wykorzystywanych przez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kwalifikacji osób uprawnionych do przeprowadzania tych szkoleń.*

Nadto należy mieć na uwadze, że plan szkolenia z 29 października 2015 r. jakkolwiek sporządzony po terminie, odzwierciedlał jego rzeczywisty przebieg. Co istotne żaden z uczestników, jak również nikt inny nie zgłaszał żadnych wątpliwości co do przebiegu szkolenia. Co więcej, przekazana przez Prokuraturę Regionalną w [...]. informacja, która w efekcie została przesłana do MSWiA, a z której wynikał

brak planu szkolenia w odniesieniu do jednego z przeprowadzonych szkoleń nie wywołała ze strony uprawnionych podmiotów czy też bezpośrednich przełożonych przeszkolonych osób działań w kierunku ustalenia prawnej skuteczności uzyskanych zaświadczeń, co ma istotne znaczenie w kontekście opisywanego już znamienia niebezpieczeństwa szkody. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że prowadzone postępowanie nie było nawet ukierunkowane na ustalenie skuteczności wydanych zaświadczeń. Okoliczności sporządzenia planu szkolenia w kontekście zgodności dokonanych zapisów z rzeczywistym jego przebiegiem nie były przedmiotem wątpliwości w toku prowadzonego postępowania.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania należy stwierdzić, że nienależyte wykonywanie obowiązków zawodowych przez prokuratora nie jest jednak tożsame z wypełnieniem znamion z art. 231 §1 k.k. Nie ulega wątpliwości, że sposób sporządzenia planu szkolenia z 29 października 2015 r. naruszył zasady pragmatyki zawodowej obowiązujące w jednostkach organizacyjnych prokuratury, istotnie prokurator S. F. jako funkcjonariusz publiczny dał negatywny przykład podległym mu pracownikom, to jednakże jego zachowanie winno być oceniane na gruncie postępowania dyscyplinarnego w zakresie znamion deliktu dyscyplinarnego polegającego na uchybieniu godności prokuratora a nie na gruncie wspomnianego już występkę określonego w art. 231 §1 k.k..

Sąd dokonując powyższej oceny wziął również pod uwagę fakt, że celem działania prokuratora S. F. była – wprawdzie źle pojmowana – próba ochrony jak to on ujął przed „nieprzyjemnościami” osoby w tamtym okresie poważnie chorej a nieżyjącej już W. A. (k. 104 verte). Z zeznań tego świadka wynika, że przeprowadziła ona szkolenie po długotrwałej chorobie i musiała się do tego szkolenia w związku z tym dłużej przygotowywać i naturalną w takich okolicznościach jest niepewność przy wykonywaniu obowiązków i czasem zdarzające się niedociągnięcia (k.75-76).

Gdy spojrzy się na zachowanie prokuratora S. F. to należy stwierdzić, że jego celem nie była obrona przed zarzutem braku rzetelności w wykonywaniu obowiązków. Celem jego zachowania nie było również działanie na szkodę interesu publicznego, gdyż sporządzenie planu szkolenia nie należało do jego obowiązków,

jak też do jego obowiązków nie należał nadzór nad przeprowadzonym szkoleniem. W tym miejscu należy przypomnieć, że do bezpośrednich obowiązków w zakresie organizowania szkoleń, nadzór nad nimi należał do prokurator A. R. – pełniący ówczasie funkcję kierownika szkolenia (§5 zarządzenia nr (...) Prokuratora Apelacyjnego w [...]. z 10 kwietnia 2015 r. - w sprawie podziału czynności oraz zakresu uprawnień i obowiązków służbowych prokuratorów Prokuratury Apelacyjnej w [...]. – k 526 i n.). Ewentualna odpowiedzialność za prawidłowy przebieg szkolenia ponosiłaby więc prokurator A.R. a za nie sporządzenie planu pełniący obowiązki Administratora Bezpieczeństwa Danych w byłej Prokuraturze Apelacyjnej w [...]. – K.M. (vide: §2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracyjnych z 6 maja 2008 r. *w sprawie sposobu przeprowadzania szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny oraz kwalifikacji osób uprawnionych do przeprowadzania tych szkoleń*).

Sąd nadto pragnie podkreślić, że szkolenie odbyło się na krótko przed planowanym zabiegiem operacyjnym jaki przebył prokurator S. F. Naturalnym zachowaniem każdego prokuratora w takiej sytuacji jest takie wykonywanie obowiązków służbowych aby osoby go zastępujące w czasie nieobecności – mogły wywiązać się ze swoich obowiązków i tych wynikających z zastępstwa. Prokurator w takich okolicznościach skupia się na swoich obowiązkach a obowiązki należące do innych pozostają w mniejszym jego zainteresowaniu.

Z doświadczenia zawodowego wynika, że przed planowaną dłuższą nieobecnością prokurator chcący dobrze wykonywać swoje obowiązki robi wszystko aby osobę go w trakcie nieobecności zastępującą nie obciążyć sprawami, które mógł załatwić przed – jak w tym przypadku – udaniem się na planowany zabieg operacyjny.

Co też miało miejsce w sposobie wykonywania obowiązków służbowych prokuratora S. F. (k.103-106).

Na zakończenie niniejszych rozważań Sąd pragnie podnieść, że poza przedmiotem oceny pozostaje kwestia niebezpieczeństwa wywołanego ewentualnym przetwarzaniem czy też udostępnianiem osobom nieuprawnionym danych osobowych wskutek uznania wydanych im zaświadczeń, potwierdzających niezbędne do przetwarzania danych osobowych uprawnienia, za prawnie bezskuteczne wskutek sporządzenia planu szkolenia z naruszaniem przepisów Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 maja 2008 r. Powyższa bowiem okoliczność pozostaje poza zakresem zarzutu objętego wnioskiem, Sąd zaś związany zasadą skargowości poza granice określone skargą wyjść nie może.

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszej uchwały.